…cţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
…şov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisorî nefrancate nu se …mesc. — Manuscripte nu se …rimet.
…SERATE se primesc la Admi…aţiune în Braşov şi la ur…torele Birourî de anunciuri: …n Viena: *M. Dukes, Heinrich …lek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks …hfolger; Anton Oppelik, J. …ner,* în Budapesta: *A. V. …berger, Eckstein Bernat:* în …urescî: *Agence Havas,* Suc…saie de Roumanie; în Ham…: *Karolyi & Liebmann.*
Preţul inserţiunilor: o seriă …nond pe o colónă 6 cr. şi … timbru pentru o publi… Publicărî mai dese după …ă şi învoială.
…eclame pe pagina a 3-a o …ă 10 cr. séu 30 banî.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francî, pe şése lunî 20 fr., pe trei lunî 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francî.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorî.
Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunî 5 fl., pe trei lunî 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banî. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 2. Braşov, Joi, 4 (16) Ianuarie 1896.

1895—1896.

II.

Cel ce va scrie istoria anului …5, de-i va bate inima pentru …a libertăţii popórelor, va trebui …onstate cu durere, că politica …ă românismului, urmată de fac… dela putere sub egida cabine…i Banffy în mod mai accentuat …orî şi când, n'a aflat din partea …mânilor resistenţa cuvenită.

Situaţiunea obnormală, creată …idului naţional român de către … brutală, a devenit şi mai difi… prin faptul, că s'au continuat …nul lui uneltirile, carî pentru a …ace unor interese de clică, ţin… a paralisa concentrarea pute… nóstre naţionale.

Nu vom insista aicî asupra …tui punct. Lumină s'a făcut şi …a mai face, ca sĕ putem vedé …oţii realitatea lucrurilor. Trebue …mintim însĕ, că cea mai dure… probă despre nesuficienţa lup… nóstre naţionale oposiţionale s'a … în 1895 atuncî, când în faţa or…ţiunei monstruóse a ministrului …interne, prin care s'a interdis …ctarea pentru monumentul lui …u şi s'a ordonat confişcarea su…or colectate, nu numai că par… n'a intreprins nimic, déră a … fost ţinut multă vreme în întu…c asupra acestei afacerî, care nu …ea numai câţî-va particularî, ci …nise o afacere de onóre na…lă.

Aşa a mers şi în celelalte ca… faţă cu carî trebuia sĕ se ia …ţiă de către întregul partid. Şi … că era de aşteptat altceva, după …n cestiunea cea mai capitală, a …enţei partidului însuşî, amenin… prin ordinaţiunile ministeriale …ice şi ilegale dela 1894, aceleaşî …ente, ajunse la suprafaţă în tim… abnormale, reuşiseră de-a ză…ici o acţiune seriósă.

Astfel s'a continuat prigonirea …rorisarea sistematică a ţĕranilor noştri şi s'au luat cele mai revoltătóre mĕsurî în contra scólelor nóstre, începênd dela urmărirea învĕţătorilor poporalî pănă la maltratarea scólelor din Blaşiu, în afacerea cu fotografia maturisanţilor, şi sfêrşind cu asaltul asupra scólelor române grăniţărescî din comitatul Hunedórei, Sibiiului şi a Făgăraşului — tóte aceste s'au întêmplat fără a produce ecoul cuvenit în sînul naţiunei nóstre.

Cu atât mai mare silinţă şi-au dat adversarii noştri naţionalî în anul 1895 de-a ne încungiura pretutindenî c'un cerc de fer, ca sĕ nu se mai pótă manifesta vocea partidului nostru, precum şi de-a şterge rĕul efect, ce l'au produs crudele lor persecuţiunî în străinătate.

Causa română, fiind o causă din cele mai drepte şi sfinte, ei n'au putut isbuti cu tendinţele lor de a-o degrada la o „causă a câtor va spirite malcontente, ambiţióse şi turbulente", dér starea nepregătită în care ni-au aflat pe noi Românii nouele lor uneltirî, ei au sciut sĕ-o esploateze în favorul acţiunei lor de apĕrare faţă cu acusaţiunile pressei strĕine.

La sprijinirea acestei acţiunî a contrarilor noştri, au contribuit, fiă direct orî indirect, două evenimente: faptul, că s'a conces din partea guvernului ţinerea congresului naţionalităţilor la 10 August n. în Budapesta, — fapt ce a uşurat întru câtva greua posiţiă a deputaţilor ungurî la conferenţa interparlamentară dela Bruxella, ér mai pe urmă graţiarea condamnaţilor în procesul Memorandului.

Graţiarea şi mai cu sémă împrejurarea, că imediat după liberarea condamnaţilor, aceştia mergênd la Budapesta, pe lângă o adresă de mulţumire, ce au înaintat'o monarchului prin ministrul de justiţiă, s'au mai adresat şi ministrului preşedinte, rugându'l sĕ se facă interpret şi al mulţumirilor lor verbale la capul statului, care se afla în Cluşiu, cu ocasiunea marilor manevre de tómnă — pressa guvernamentală a esploatat'o ca un „mare succes" al lui Banffy în nisuinţa sa de a pacifica pe Românî.

CRONICA POLITICĂ.

3 (15) Ianuarie.

Comitetul **clubului naţionalităţilor din** Austria a luat următórea resoluţiune privitor la împrejurarea, ca *Cehii* sĕ ia parte séu nu la *alegerile comunale* din Viena: „Clubul naţionalităţilor din Austria de astădată nu póte declara ca obligătóre candidarea bărbaţilor cu program naţional; recomandă însĕ poporaţiunei, ca, în urma atacurilor lui Dr. Lueger îndreptate contra Cehilor, şi din consecinţă naţională, *sĕ candideze în tot locul,* unde permit împrejurările, *bărbaţî cu program naţional, şi sĕ agiteze şi voteze pentru aceştia*".

*

In întreg *imperiul rusesc* a produs mare mirare **Ucasul cel mai nou**, prin care se intenţionéză *rusificarea seminarelor preoţescî catolice.* In ucas se dispune, ca profesorii de limbă şi literatură ruséscă dela seminarii sĕ fiă Ruşî de nascere şi sĕ fiă numiţî dintre candidaţii autorităţilor şcolare. Tinerii seminarişti la întrarea în seminar vor avé sĕ depună un esamen de primire în presenţa delegaţilor curatoratului şcólei şi a delegaţilor guvernorului general. Episcopii catolicî au protestat la Ţarul contra acestor disposiţiunî, dér protestele lor n'au avut nicî un resultat.

O voce germană despre Tisza.

Diarul german *„Neue Züricher Zeitung"* din Elveţia, într'unul din numerii sĕi mai recenţî publică un articol, în care se ocupă cu politica lui *Tisza*, mai ales faţă cu naţionalităţile nemaghiare, arătând urmările funeste ale politicei urmate de pĕcătosul general al liberalilor. Etă ce dice între altele numitul diar:

Decă omul vré sĕ înţelégă duşmănia şi ura ce domnesce între Cis- şi Transleitania, trebue sĕ reprivéscă asupra activităţii lui Coloman *Tisza*, şi mai ales asupra politicei sale faţă cu naţionalităţile. Pe lângă o dosă mare de cunoscinţe positive şi pe lângă o activitate nesecată, Tisza întrunea în sine *cinism şi prefăcĕtoriă, crudime şi puritanism*, ca şi cum singur numai încă în *Cromwell* s'a putut afla. Numai un astfel de bărbat a fost în stare a tracta ca cu heloţî cu acele naţiunî, cărora ţéra şi coróna au atât de a-le mulţămi. Printr'o lege electorală, care făcea alegĕtor pe fiă-care sdrenţos şi slugă maghiar, Tisza îşî asigură îndată la începutul guvernărei sale o majoritate parlamentară maghiară.

Sprijinit de acéstă majoritate, începù el lupta contra naţionalităţilor nemaghiare, şi mai întâiu *contra Slavilor*; dete, însĕ, de resistinţă înverşunată, în mânia tuturor *crudimilor* cunoscute, cu carî procedeau tribunalele constătătóre din elemente esclusiv maghiare.

Atuncî Tisza începù lupta contra *germanismului.* Armele sale erau, conform vechei recetă, banî şi furcî. Cel ce se denega că e German, îşî schimba numele părinţilor sĕi c'un nume maghiar, ajungea la posturî şi la onorurî. La început procederea asta a avut puţin succes, îndată ce însĕ, resistinţa naţionalităţii germane începù a fi timbrată ca ilegalitate, se arătară fructele sistemului. Din sĕptĕmână în sĕptĕmâna lista celor ce-şî schimbau numele devenia tot mai lungă.

Slavii şi Romădii, cu puţine escepţiunî neînsemnate, *au resistat cu bărbăţiă seducerii.* Până când germanismul din Ungaria, esceptionând pe Saşii ardelenî (?), póte fi privit ca nimicit, de altă parte este constatat, *că Românii şi Slavii nu vor renunţa nicĭ-odată la naţionalitatea lor.*

Din dieta ungară.

Şedinţa dela 13 Ianuarie a fost furtunósă. Fiind la ordinea dilei desbaterea specială asupra budgetului ministrului *a latere* de pe lângă Maiestatea sa, faimosul *Pazmandy D.* profită de ocasiune pentru a-şî mai vĕrsa odată focul dela inimă asupra *vulturului cu două capete*, ce este atêrnat pe palatul ministeriului unguresc din Viena.

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Clubul burlacilor.

In cei dintâi anî ai secolului nostru …iinţă în Paris un club, care dete mult …ndit Parisienilor. La întrebarea, că … îşî ţine clubul acesta şedinţele, că …ste el de natură politică séu nu, şi că …op ar urmări, nu scia nimenî sĕ rés… cu precisiune. Clubul era întitulat …eraţii" şi ómenii îşî esplicau în dife…modurî acéstă numire. Lucrul cel mai … era, că membri clubului aparţineau …sceptiune celor mai bune familii, şi …rau necăsĕtoriţî.

…Incetul cu încetul se descoperi însĕ …ul. Zĕlul, cu care cei mai mulţî … „Panţeraţî" făceau curte, la balurî …ite, secsului frumos, la început duse …enî în erore în ceea ce privesce ca…al adevĕrat al clubului, dér în fine …ul se desmetici, observând, că mem…lubului, cu tótă politeţa şi curtoasia lor, nu se căsĕtoriau. După câţî-va anî secretul stetea desvălit: Clubul consta din burlacî, carî între tóte împrejurările voiau sĕ rĕmână necăsĕtoriţî.

Şi într'adevĕr membri clubului erau toţî burlacî, carî îşî propuseseră de-a convinge pe toţî semenii lor despre spinii vieţii conjugale şi como[illegible] … burlace. Pe lângă acésta club[illegible] …it în două classe: unii era[illegible] …eraţî, carî îşî ţineau de dat[illegible] … fiăcărei dame frumóse [illegible] … l'alţî din potrivă priveau [illegible] …gânfat la secsul frumos. [illegible] … se uniau toţî: adecă n[illegible] … vorbă despre aceea, ca vr'[illegible] … sĕ se căsĕtoréscă, de ór[illegible] … sĕ credeau, „panţeraţî" [illegible] … atrăgĕtóre ale vieţii conju[illegible]

Pentru de-a ţi[illegible] … două curentele ce domnia[illegible] în club, … president un amato[illegible] …, vice-president un urgisito[illegible] de femei. Cel dintâi, cu numele Emil Mollard, un frumos bărbat de 30 de anî, cu tóte că era înfocat de idea clubului, totu-şî nu putea resiste farmecelor etern-femeescî. Era în stare sĕ jure dragoste vecînică tuturor femeilor frumóse, dér cu nicî un preţ nu s'ar fi lăsat sĕ fiă înduplecat a-se căsĕtori. Vice-presidentul La Chaise, sublocotenent la marină şi prietin intim al lui Mollard, era din contră duşmanul cel mai neîmpĕcat al femeilor. Pentru el era lucru de neînţeles, cum de un om cu minte, ca prietinul sĕu Mollard, putea afla plăcere în societate femeiască. Dér precum adese-orî în viéţă se întêlnesc şi se unesc naturile cele mai estreme, tot aşa intre cele două persóne principale ale clubului „Panţeraţilor", pe lângă tóte divergenţele de părerî şi gusturî, domnia prietinia cea mai sinceră, fiind ei de-altmintrelea uniţî în cestiunea de căpeteniă, care insufla viéţă clubului, adecă în urgisirea vieţii căsĕtorite.

Cât-va timp clubul stătù în flóre. Damele, la început indignate asupra principiului dominant în club, şi resolute de a-se pune pe picior de luptă, în curênd se convinseră, că faţă cu aceştî pretinşî duşmanî ai femeilor ar fi cu mult mai consult de-a folosi şireteniă, decât alte arme; decî începură ai distinge şi ai menagia în mod deosebit. Viclenia succese. Cu focul nu e permis sĕ te jocî. Nu durà lung, şi cei mai mulţî dintre fluturî îşî arseră aripile la văpaea florilor, pe carî le încungiurau cu sborul. Din ce în ce începù a scădea grămăgióra „Panţeraţilor", şi Mollard cu La Chaise vedeau cu gróză apropiându-se diua, în care numai ei doi vor fi singurii representanţî ai clubului.

Şi într'o bună diminéţă într'adevĕr Mollard şi La Chaise se trediră, că sunt cei din urmă membri credincioşî ai clubului. Işî propuseseră de-aî rĕmâné cu atât mai credincioşî! Când damele voiau sĕ-l tachineze pe Mollard şi-l întrebau câţî membri mai numĕră clubul, el îşî bătea cu mândriă pieptul dicênd: „Numai doi, dér doi lei!" De aceea ei nicî nu se gândiau sĕ disólvă clubul; voiau sĕ salveze onórea clubului: unul făcênd curte tuturor damelor, ér celalalt, despreţuindu-le. Incă odată îşî jurară ei acésta, când La Chaise se

In ţéra acésta, dise Pazmandy, unde multe elemente négă statul unguresc şi nu vréu sĕ-l recunóscă, — când vedem, că nu numai în Croaţia, ci şi în Ungaria luată în sens mai strîns, Românii şi alte naţionalităţi demonstréză neîncetat în contra colorilor, a stégului şi a emblemei unguresci: avem o duplă datorinţă de-a afişa emblemele nóstre pretutindenea, unde ele au o basă legală, arătând şi prin acésta, că fiă care trebue sĕ înveţe a stima Ungaria în emblemele sale. — Vorbitorul mai adauge, că şi pe edificiul delegaţiunei austriace, ce se clădesce acum în Budapesta, au afişat emblema vulturului cu două capete. Se vede lămurit tendinţa. de-a presenta înaintea visitatorilor din afară situaţiunea Ungariei ca subordinată (Mare sgomot în stânga estremă. Strigări: Aşa este! Acésta este *tradare!*)

La acésta a rĕspuns ministrul a latere br. Samuil Josika declarând, că el n'are de gând sĕ depărteze de pe palatul sĕu din Viena emblema vulturului cu două capete, deórece „liberalismul sĕu doresce sĕ încungiure chiar şi aparițiunea netoleranţei“. Va îngriji însĕ acuşa, ca sĕ se afişeze pe palat şi emblema unguréscă.

Rĕspunsul acesta al ministrului a dat nascere la o discuţiă fórte vehementă, la care în cele din urmă a luat parte şi ministrul-preşedinte Banffy, dicênd, că el atribue emblemei vulturului cu două capete numai o însemnătate istorică, dér cu timpul, când palatul se va repara, ea va fi depărtată de acolo.

In fine opoziţia cerû votare nominală, „pentru ca sĕ se scie, carĭ sunt aceia, carĭ votéză pentru umilirea suveranităţii naţionale“. Guvernamentalii au învins cu 53 voturĭ, şi astfel s'a primit posiţia privitóre la sistemisarea unui nou post de secretar de stat pe lângă ministrul a latere.

In aceeaşi şedinţă ministrul-preşedinte a raportat, că monarchul a concesa, ca la mileniu sĕ se espună privirei publice coróna şi emblemele încoronărei.

SCIRILE DILEI.

— 3 (15) Ianuarie.

Serbarea dilei de 1 Ianuarie în Bucuresci. M. S. Regele, însoţit de A. S. R. Principele Ferdinand, Moştenitoul presumptiv, şi încungiurat fiind de Casa Sa militară, asistă la oficiul divin ce s'a celebra în S-ta Mitropolie, la órele 10 şi jum. diminéţa, faţă fiind d-nii miniştrii. d-nii preşedinţi şi membrii ai Adunărilor legiuitóre ce se aflau în capitală, înaltele curţi de casaţiune şi de compturĭ, curţile şi tribunalele, d-l primar cu consiliul comunal, d-nii oficerĭ generalĭ şi superiorĭ, carĭ n'au fost sub arme, camera de comerciŭ şi funcţionarii superiorĭ ai Statului. Trăsura M. S. Regelui a fost escortată de un escadron de cavalerie. După serviciul divin M. S. Regele trecû în revistă garda de onóre înşirată în curtea Sântei Metropolii şi merse în apartamentele I. P. S. Mitropolitul Primat. unde primì felicitările înaltului cler şi ale persónelor presente. In aceea di, la Palatul din oraş, au fost deschise registrele de înscriere.

—o—

Profesorul Röntgen la împĕratul Wilhelm. După cum sĕ depeşéză din Berlin, împăratul german a primit în 12 c. în audienţă privată pe prof. Röntgen din Würzburg, despre a cărui descoperire senzaţională amintiserăm erĭ. După ce Wilhelm ascultă o scurtă prelegere a lui Röntgen îl decoră în persónă cu ordinul Corónei cl. II.

—o—

A treia aniversare a căsătoriei principelui *Ferdinand* şi princesei *Maria* a României s'a serbat Vinerea trecută. Părechia princiară a primit consiliul de miniştri, casa civilă şi militară şi un mare numĕr de persóne notabile, carĭ le-au făcut urărĭ.

—o—

Un fapt curios. Otto Herman, unul dintre cei mai cunoscuţĭ deputaţĭ din camera ungară, şi-a anunţat repăşirea din clubul partidei independente pe motiv, că este silit la acésta de împrejurărĭ materiale, carĭ nu-i permit plătirea taxelor de membru în acel club. Orĭ-cine va afla pasul acesta curios, când va audi, că un deputat dietal se nu fiă în stare a plăti pe un an taxa în suma de 130 fl., ci sĕ fiă silit din causa acestora a repăşi din clubul partisanilor şi prietinilor sĕi politicĭ. Apoi se mai cânte compatrioţiĭ noştri maghiari: „Extra Hungariam non est vita...!“

—o—

Veniturile porturilor române. Venitul celor 18 porturĭ de Dunăre ale României din taxa de $^1/_2$ % şi din taxa de cheiagiŭ pe luna Noemvre 1895 se cifréză la 301,537 Lei contra 274,139 Lei în Noemvre 1894. Resultă decĭ pentru luna Noemvre 1895 o diferenţă în plus de Lei 27,398 faţă cu luna corespondentă din anul trecut. Mişcarea comercială a porturilor din anul acesta a fost dér mai mare, afară de porturile Cernavoda şi Gălaţĭ, unde mişcarea a fost mai mică. Cele 18 porturĭ române sunt: Verciorova, Turnu-Severin, Calafat, Bechet, Corabia, Turnu-Măgurele, Limnicea, Giurgiu, Olteniţa, Călăraşĭ, Gura-Ialomiţei, Brăila, Galaţĭ, Tulcea, Sulina, Constanţa, Cernavoda, Silistra-Nouă.

—o—

Colecţiunĭ de timbre poştale. Vestita colecţiune de timbre-poştale a contelui Primoli, nepotul principesei Matilda, s'a vêndut d-lui Victor Robert, din Paris, cu preţul de 150.000 de francĭ. Acéstă colecţiune, — scrie „Figaro“ din Paris — făcută de tatăl contelui Primoli, are acésta de particular, că ea se compune numai de timbre noi. *Un timbru al Moldovei a fost preţuit la 8000 de francĭ*; două alte ale Reuniunei, la 5000 de francĭ; acel de 3 lire al Toscanei, care este fórte rar, a fost taxat la 3000 de francĭ. Acestea sunt în adevĕr bucăţĭ unice, şi carĭ lipsesc din colecţiunile cele mai renumite. Aceea a contelui Primoli a fost în tot-déuna citată printre cele mai de admirat.

—o—

Anchetă la casarma „Cuza Vodă“. Ministerul de interne român a însărcinat pe d-l maior Paleologu, comisar regesc pe lângă consiliul de rĕsboiŭ, ca sĕ facă o anchetă în privinţa focului, care a mistuit casarma Cuza. Din cercetările de până acum s'a stabilit, că, contrariu afirmaţiunilor unor diare, tot personalul de serviciu al căsărmei se afla la post în momentul când a isbucnit focul. Nicĭ o arestare nu s'a făcut. Un soldat, trimis de sergentul-major ca sĕ pună gaz într'o lampă, a scăpat în damigeana cu gaz lumînarea de cêră, pe care o ţinea în mână. Gazul s'a aprins, damigeana a făcut esplosie şi focul s'a comunicat celorlalte vase cu gaz. Soldatul vĕdênd nenorocirea a fugit, dér de frică n'a spus nimĕnui ce se întêmplase. Când s'a prins de veste, focul luase proporţii colosale, magazia cu gaz fiind situată sub scara prinpală a casărmei.

—o—

Un banchet de înfrăţire. Din Orăştiă i-se scrie diarului „*Kronstädter Zeitung*“, că în 13 c. s'a făcut acolo alegerile funcţionarilor municipalĭ. Mulţămită compromisului încheiat înainte cu 6 anĭ între cele trei naţionalităţĭ din numitul oraş, alegerile au decurs neted şi pacinic. După alegere a urmat un banchet de înfrăţire inaugurat cu „*marşul lui Rakoczi*“ şi infiltrat de ideia de stat maghiar. In acel banchet între alţii a ţinut un toast şi primarul Orăştii în limba *maghiară* şi doi Românĭ în limba *română*. (Ne-ar plăcea sĕ scim, că cine au fost acei doi Românĭ? — Red.) *Nicĭ un toast german*, esclamă corespondentul lui „Kronst. Zeitg.“ nu s'a putut audi în decursul părţii oficióse a banchetului, ci numai după finitul aceleia vorbiră doi cetăţenĭ din Orăştiă în limba lor natală: unul pentru femei şi celalalt pentru beutură.

—o—

Anuarul statului-major român. La marele stat-major al armatei române se lucréză cu multă activitate pentru punerea în curent a anuarului statului-mjor, spre formarea ordinei de bătae în cas de mobilisare. Lucrarea se face după actualele situaţii de efective primite dela Corpurile de armate.

—o—

Cassa de economie a statului român. Situaţiunea Cassei de economii a Statului român la 1 Decemvre 1895 se presintă cum ne arată „Curier. Fin.“, astfel: librete în circulaţiă după ultima situaţiă 92.822; librete în cursul lunei Noemvre 2.708; în total 95.530 librete. Din acestea anulându-se în cursul lunei Noemvre prin retragerĭ 1552, au mai rĕmas în circulaţiă la 1 Decemvre 1895, – 93,978 librete. — In ce privesce mişcarea fondurilor situaţiunei, ea este astfel: Sold aflat depus la 1 Noemvre 21.924.231 francĭ; depuşĭ în luna Noemvre fr. 1.128.760; în total fr. 23.052.991. Din aceştia restituindu-se în luna Noemvre 771.106 francĭ, au mai rĕmas depuşĭ la 1 Decemvre 1895 suma de 22,281,885 francĭ. Depunerĭ pe séma cassei de economie se primesc şi se retrag în tóte dilele dela casiera cassei de depunerĭ şi consemnaţiunĭ, strada Smârdan Nr. 7, la tóte cassieriile din judeţe, la tóte oficiile telegrafo-postale şi la toţĭ perceptorii din comunele urbane şi rurale.

—o—

Necurăţenia stradelor în oraşul nostru a început în timpul din urmă sĕ dea ansă la multe plângerĭ fórte temeinice. Las', că de zăpadă nu se mai curăţă cum se cade stradele nicĭ chiar în părţile principale ale oraşului, dér e adevĕrat scandal ceea ce se întêmplă în stradele laterale şi în suburbiĭ. Aşa ni-se spune, că d. es. în strada băilor de abur (în dosul pălăriarului) stau de vre-o 8 dile două ciubără cu escremente; canalul cel mare este plin de murdării, pe la tóte fântânile din Prund ghiéţă netăiată, [illegible] la fântâna din Prund s'a făcut un strat de ghiéţă aşa de mare, încât apa din fântână a început sĕ între în măcelăria d-lui Nic. Navrea. — Atragem atenţiunea oficiului poliţienesc asupra acestor plângerĭ de nesuferit.

—o—

Viscol în Delta Dunării. Ni-se scrie din Sulina: Dunărea fiind înghețată, în unele locurĭ navigaţiunea s'a închis, aşa că corespondenţa o primim dela Tulcea pe uscat cu poşta, décă uscat se pot numi bălţile îngheţate pe unde trece căruţa poştei. Chiar în sĕrbătorile Crăciunului a pornit un viscol şi o furtună la Mare de acelea cum numai în Delta Dunărei se pot vedea. Simţĭ, că te străbate în tot corpul. Nu sciu, când veţĭ primi scrisórea acésta... Scrisórea pórtă timbrul postal dela 9 Ianuarie st. n. şi a sosit aicĭ în Braşov numai astădĭ în 3 (15) Ianuarie; i-a trebuit aşa-dér 6 dile ca sĕ soséscă dela Sulina la noi.

—o—

Concert. Musica orăşenéscă va concerta mâne séră, Joi, la restaurantul Lauritsch. Inceputul la 7$^1/_2$ óre. Intrarea 30 cr.

Reflecsiunĭ.

Sub acest titlu „*Tribuna*“ de Dumineca, 31 Decemvre st. v., publică un semnificativ articol de situaţiă.

După o introducere plină de mâhnire, în care reflectând la „miseria, ce domnesce acolo, unde credea, că totul e în ordine, corect şi în curs spre lucrare bună întru binele causei marĭ naţionale, „Tribuna“ dice, că în loc de acéstă lucrare, află o „luptă desperată de distrucţiă, un *bellum omnium contra omnes*, din care s'a pierdut şi comandă şi comandant, şi care pornit este numai din cel mai urît egoism“.

Dice mai departe, că firea nobilă a Românului se întórce dela certe scandalóse şi cere pace, „numai de nu s'ar afla atâţĭ pĕcătoşĭ, carĭ sĕ esploateze acéstă nobleţă a Românului în interesele lor meschine, şi carĭ contând la bunul lui simţ, sĕ-şĭ permită şi cele mai neertate lucrurĭ, sciind, că ai noştri nu-i vor da de gol, nu vor provoca scandal.

Apoi „Tribuna“ continuă din cuvênt în cuvênt astfel:

Suntem éră-şĭ la sfîrşitul unui an. Un lung an de suferinţe şi necazurĭ, externe şi interne. El se póte înşira negenat în seria anilor trecuţĭ, seriă lungă cât viéţa némului nostru, şi lugubră ca şi suferinţa.

Décă reprivim asupra lui, ne pare mai rĕu, mai nenorocit decât toţĭ anii.

Óre pentru-că ni-e mai aprópe, orĭ pentru-că sfîrşitul lui se pierde într'o criză, aşa de urâtă, aşa de supĕrătóre, cum n'am mai vĕdut?...

Póte că cea din urmă.

Are şi anul acesta câte-va momente strălucite prin *fapte* orĭ *suferinţe* impunĕtóre, numĕrul lor dispare însĕ în faţa relelor ce ni-au ajuns în decursul vieţii lui.

Trecem peste câte ne-au venit dela *strĕinĭ*: persecuţiunĭ de tot felul, prigonirĭ pretutindenea, procese, întemniţărĭ, pedepse, legĭ, ce ne vatĕmă conscienţa şi libertatea, cum au fost cele „bisericescĭ“.

Trecem peste ele, căcĭ deşi rele şi apăsătóre ni-au fost, ni-au venit dela *strĕinĭ*, dela carĭ n'am aşteptat ca sĕ ne mângâie orĭ sĕ ne uşureze.

Ne dóre însĕ, când ne gândim la cele dela fraţi venite, căcĭ ele sunt de două-orĭ mai grele şi mai amare, tocmai pentru-că sunt dela fraţĭ.

In acest an ni-am vĕdut de-odată, cât de slăbiţĭ, cât de desorganisaţĭ suntem.

O pausă lungă şi omorîtóre a întrat de odată în locul *acţiunii* energice óre când. Pe un timp credem, că dór' temniţele au rĕcit ast-fel insufleţirea de mai înainte. Credem, că *numai* de aceea a întrat pausă în luptă, pentru-că comitetul naţional a întrat în temniţă.

A venit însĕ agraţiarea, membrii întemniţaţĭ ai comitetului au fost eliberaţĭ,

---

vĕdû silit de-a se reintórce la serviciul activ de marină, şi trebui sĕ părăséscă pe mai mult timp Parisul.

Cine póte însĕ descrie durerea sĕrmanului marinar, când el, întorcêndu-se după câţĭ-va anĭ în capitală, află, că presidentul clubului rupse jurămêntul şi sĕ căsĕtorise. Lung timp se luptă cu sine, că óre sĕ dea faţă cu infidelul, sĕu nu. In fine totu-şĭ învinse curiositatea, de-a audi, că ce fel de motive au forţat „nenorocirea“.

El fû întrodus într'o odaiă elegantă, în care vechiul sĕu prietin şedea comod pe un jeţ şi fuma o ţigară. La Chaise de abia apucă sĕ strîngă mâna amicului, şi numai decât îndreptă vorba asupra cestiunei principale, care-l adusese aci.

— „Esci căsĕtorit!“

— „De sigur! Deja de doi anĭ!“

— „Şi esci fórte nefericit, nu-i aşa?“ continuă marinarul într'un ton, ca şi când ar fi convins de adevĕrătatea asertiunei sale.

— „Nicĭ decum; sunt fórte fericit!“

— „Imposibil, curat imposibil! Nu-mi spui adevĕrul“.

— „Ba da este pur adevĕrul. Ascultă. De abea ai plecat tu, şi norocul îmĭ întórse spatele; se părea, ca şi când cu tine s'ar fi dus steaua mea norocósă. Când într'o di îmĭ numĕraĭ datoriile, ele se urcaseră la aşa o sumă, încât făr' de ajutorul tatălui meu nu mai puteam eşi din năcaz. Tatăl meu, se înţelege, nu ascultă cu linişte mărturisirea mea, ci declară, că pe viitor nu va mai plăti pentru mine nicĭ o para. Ba mai mult, el reduse chiar şi mijlócele, pe carĭ mi le pusese mai înainte la disposiţiă. Acum aveam lipsă de sfat bun. Creditorii ameninţau, că mĕ vor pune la dubă“.

— „Şi ast-fel tu te-ai dejosit, sĕ iai o femeiă cu banĭ.“

— „Aibĭ paciinţă, prietine! Mĕ judecĭ rĕu“, îl întrerupse Mollard pe marinar. „Ascultă la cele ce-ţĭ voi nara!“

(Va urma).

și atuncĭ numaĭ am observat, că *pausa* luptei are și alte cause.

Partidul național a fost disolvat printr'o ordinațiune nedréptă și nelegală, pe care nu o vom recunósce nicĭ *când*.

Dér ordinațiunea ministrului n'a făcut asupra Românilor impresiune așa de rea și deprimătóre, cum a făcut constatarea prin noi înșine a rĕului ce róde în internul partidului nostru.

Ordinațiunea ministrului ni-a denegat cadrele publicității, în care se învîrtia activitatea partidului. Credeam însĕ, că vom puté restitui érăși acele cadre și décă nu, apoi credeam, că forța nóstră internă, înțelegerea nóstră basată pe încredere reciprocă, pe legatura firéscă a iubirii de ném, pe care nicĭ un ministru nu o póte disolva cu nicĭ o ordinațiune — va fi destul de *puternică*, destul de *solidă*, ca lovitura esternă sĕ nu o pótă nimici.

Cât de amară ni-a fost decepțiunea, când am trebuit sĕ constatăm, că forța nóstră e o închipuire, că basa țĕrii nóstre e rósă de noi înșine, că neîncrederea și miseriile ni-au produs o *disoluțiune* mai desastruósă decât însăși disolvarea făcută de ministrul unguresc.

Acéstă constatare am trebuit sĕ o facem în decursul crisei. Ea, ca și crisa la morboșĭ, a fost punctul de culminațiune a acelei bóle interne, care de mult a cuprins stările nóstre.

In momentul acesta încă nu se sciă óre cum se va decide crisa, spre bine orĭ spre rĕu. Fapt e, că e la culme, și orĭ cum se va porni cursul ei, bine este, ca de pe acum deja sĕ ne gândim ce e de făcut, ca *Anul nou sĕ nu ne mai găséscă cei vechĭ*.

Crisa de până acum a arĕtat destule simptóme, carĭ pot sĕ ne dea elementele recerute pentru judecată.

Sĕ căutăm a afla isvorul ei, și cel mai îndepărtat, și cel mai apropiat, și analisând cu sânge rece tóte pornirile, *sĕ facem o radicală curățire*.

Décă observăm, că s'au introdus curente străine de natura și spiritul luptei nóstre, sĕ le ciontăm cursul. Décă aflăm moravurĭ, carĭ nu încap în lumea nóstră de idei asupra *cinstei politice*, la care neapĕrat trebue sĕ ținem, — sĕ le arĕtăm și sĕ le delăturăm...

Persecutarea unui învĕțător.

De sub pólele căruntului Retezat, 1 Ian. n. 1896.

Stimate d-le Redactor! Vĕ rog sĕ dațĭ loc în fóia ce redigiațĭ următórelor șire:

Invĕțătorul nostru din Sân-Petru, d-l *Gheorghiu B. Reitescu*, primi citațiunea dela d-l procuror r. din Deva, ca sĕ-șĭ facă pânda de 47 ḑile, la care a fost judecat de tabla regéscă din Clușiu, cu aprobarea Curiei, deși tribunalul r. din Deva la pertractarea finală din 22 Octomvrie 1894, după o seriósă cercetare, îl declarase nevinovat.

Numitul învĕțător a fost acusat pentru „agitațiă“ de către rĕuvoitorii sĕi din comuna Sân-Petru: George Vulcu, Stefan Vulcu, Lăzărică Vulcu, Tircu Vulcu și Vasilie Mociócă — n'ar mai fi pomană de ei și de tot porosagul lor! Aceștia adeca nu-șĭ trimiseră copiiĭ de loc la școlă în decursul anului 1892/3, ér când a visitat inspectorul reg. școla, a aflat în catalog o sumă de lipsirĭ nescusate, din care causă i-a pedepsit cu câte 1—5 fl. Din rĕsbunare pentru acésta, ei au pîrît pe d-l învĕțător, întărindu-șĭ pîra lor neromânéscă chiar și cu jurământ.

In urma acésta d-l învĕțător George B. Reitescu a fost judecat la temniță de stat, în *Seghedin*. La împlinirea osândei a fost citat pe 17 Iunie 1895, dér din causa unei bóle i-s'a conces până la 15 Novembre 1895, cu acea modificare, ca *osânda sĕ și-o facă la Deva.*

Inainte de-a se reîntórce însĕ bunul nostru învĕțător George B. Reitescu din temniță, ni-se mări mâhnirea nóstră prin faptul, că ne sosi în comună notarul Fekete Karoly cu scirea, că d-l învĕțător *Reitescu este suspendat din postul sĕu.* El ne arătă următorul ordin al fisolgăbirĕului din Hațeg:

Nr. 4358—1895.

D-lui notar de cerc în Riudemorĭ.

Escelența Sa ministrul de culte și instrucțiune publică cu data 2 luna curentă nr. 58,444 *a ordonat din nou suspendarea momentană din post a învĕțătorului gr. or. George Reitescu din St.-Petru*, de aceea provoc pe d-l notar, ca sĕ facă cunoscut primăriei comunei St.-Petru, că suspendarea e declarată ca făcută.

Hațeg, 13 Nov. 1895.

Fiecsh m. p. fisolgăbirău.

Se ḑice așa-déră în acest ordin, că ministrul „*din nou*“ a ordonat suspendarea învĕțătorului Reitescu, măcarcă până acum noi nu scim sĕ mai fi fost d-sa nicĭ-odată suspendat. Surprinderea ne fu cu atât mai mare, căcĭ d-l Reitescu prin sentința tablei a fost judecat la 6 sĕptĕmânĭ temniță de stat și 50 fl. amendă, eventual încă 5 ḑile temniță de stat, dér **n'a fost judecat și la perderea postului** și încă o perdere *pe timp nedeterminat.*

Mult ne mirăm apoi, că acea hârtiă *nu ni-s'a comunicat prin organele nóstre bisericescĭ școlare, măcarcă școla este confesională greco-orientală.*

*

Invĕțătorul nostru Reitescu făcêndu-șĭ pedépsa de 47 ḑile în temniță din Deva, la 3 Ianuarie n. c. a sosit în mijlocul nostru. Așteptam sĕ încépă prelegerile, dér comunicându-i primarul comunei cele împărtășite de d-l notar, *prelegerile nu le-a putut începe*, și **școlarii astăḑĭ furnică pe strade fără nicĭ o ocupațiune.**

Ca unul cu puțină carte, căcĭ n'am învĕțat la școlĭ înalte, ci numai în școla din satul nostru, rog ca totdeaudinsul sĕ publicațĭ cele ce vĕ scriu în prețuita „Gazeta Transilvaniei“, pe care o cetesc cu mare plăcere. De asemenea rog pe d-nii redactorĭ dela celelalte ḑiare românescĭ sĕ ia o notiță despre cele ce scriu. Rog încă pe toțĭ Românii luminațĭ, ca sĕ ne sfătuéscă, pe ce cale am puté pune de nou în postul sĕu pe d-l învĕțător; binevoitorul sfat sĕ ni-l comunece în „Gazeta“, de se va puté cât mai degrabă, căcĭ fórte mult ne dóre lovitura dată învĕțătorului nostru.

D-sa a funcționat la școla nóstră din anul 1875/6. Când dênsul a venit la noi, în comuna Sân-Petru, Săul și Uciuc, numĕrul celor ce sciau ceti și scrie era de 1—3, astăḑĭ însĕ nu este familiă, în care sĕ nu afli 2—5 copii, carĭ sciu ceti, scrie și socoti, tot elevi de-ai d-sale. La stăruința d-lui învĕțător în fiă-care comună s'au deprins copii în cântările bisericescĭ, servind acum de cantorĭ. Aceste sunt fapte, carĭ d-sale îi pot servi spre onóre, ér rĕuvoitorilor spre rușine. Fiiĭ noștri, ca soldațĭ, avanséză repede până la gradul de sergențĭ, ceea ce tot numai d...ii învĕțător avem a mulțumi.

Și acum, după atâtea ...icii făcute spre binele nostru, și după atâta ostenélă, pe cariera cea spinósă, acest brav învĕțător, George B. Reitescu, sĕ fiă lipsit din postul sĕu! Nu e óre acesta pĕcat strigător la cerurĭ?

Plugarul român.

Câte ḑiare apar în România.

Numĕrul ḑiarelor ce apar în România este destul de mărișor în comparațiă cu al celorlalte ḑiare din extremul Orient, însĕ incomparabil de mic în raport cu țĕrile din occident. In România apar actualmente 47 ḑiare, ér 13 au încetat după o viĕță mai lungă sĕu mai scurtă.*)

In capitala *Bucurescĭ*, apar 27 de publicațiunĭ, cotidiane sĕptĕmânale sĕu lunare, și au încetat 4.

Etă titlul celor ce apar: „Voința Națională“, „Gazeta Poporului“, „Românul“, „Timpul“, „Adevĕrul“, „Lumea nouă“, „Constituționalul“, „Epoca“, „Universul“, „La Patrie“, „L'Independance Roumaine“, ḑiare politice cotidiane. „Vieața“, „Moș-Teacă“, „Kikirezul“, „Mesagerul Național“, „Gazeta Țĕranului“, „Egalitatea“, și „Carmen Sylva“, foi sĕptĕmânale. „Revista Literară“, bilunară. „Convorbirĭ Literare“, „Lumea Ilustrată“, „Revista Armatei“ și „Atheneul Român“, reviste lunare. Apoi „Silloghi“ și „Patris“, scrise în grecesce; „Bukarester Tagblatt“ și „Rumänischer Lloyd“, germane.

Foile apărute în cursul anului sunt: „Gazeta Poporului“, „Epoca“ și „Kikirezul“; cele încetate: „Naționalul“, „Lupta“. „Lumina“ și revista „Literatorul“.

In *Iașĭ* apar: „Evenimentul“, „Era Nouă“ și „Lumina“, cel d'intâiu ḑilnic, al doilea sĕptĕmânal și al treilea lunar.

A încetat de a apăré ḑiarul ḑilnic „Jurnalul“.

In *Craiova* apar: „Voința Craiovei“, „Vremea“, „Voința Poporului“ și „Presa“, foi sĕptĕmânale.

Au încetat de a apare: „Lanterna“, „Curierul Olteniei“ și „Cavalul“.

In *Galațĭ* apar: „Liberalul Gălățean“, „Galațĭi“, ḑiare cotidiane.

Au încetat de a apare: „Conservatorul“, sĕptĕmânal.

In *Brăila* apare: „Bomba“ și „Egalitatea“, sĕptĕmânale.

Mai apar:

In *T.-Severin*: „Dreptatea“ și „Carpatul“, sĕptĕmânale.

Au încetat de a apare: „Cronice“ și „Măseaua“.

In *Pitești*: „Voința Argeșului“.

In *Ploeștĭ*: „Voința Prahovei“ și „Democratul“.

In *Călărașĭ*: „Ialomițeanul“.

In *T.-Măgurele*: „Jos Reacțiunea“.

In *Giurgiu*: „Solidaritatea“.

In *Buzĕu*: „Liberalul“.

La *T.-Jiu*, au apărut, dér au încetat: „Jiul“ și „Ardeiul“.

Orașele mai marĭ, carĭ n'au nicĭ un ḑiar actualmente sunt: *Botoșanĭ, Constanța, Dorohoi, Focșanĭ, Alexandria.* In aceste orașe au apărut cât-va timp unele ḑiare, dér au încetat. *„Pressa“.*

Proverbe.

O căciulă valoréză mai mult, decât o sută de năfrămĭ. *(italian).*

*

Dragostei nu-i sunt de lipsă ochilarĭ, de óre-ce e órbă. *(turcesc).*

*

Bărbatul e foc, femeia e foiu, cu care dracul suflă în foc. *(toscan).*

*

La ochii amoresatului atérnă clopoțele. *(danez).*

*

Fiă-care viță are lipsă de par. *(lombard).*

*

„Sĕ merg la ea? Sfătuiți-mĕ înțelepțesce, dér nu-mĭ ḑice-țĭ, sĕ nu merg!“ *(german).*

*

Fata țesetóre tot-déuna se cugetă la haina sa de miresă. *(rusesc).*

*) Aceste date statistice, ce le dăm după ḑiarul „Pressa“ din Craiova sunt defectuóse, așa de es. nu sunt însemnate tóte publicațiunile carĭ apar în Bucurescĭ, precum „Apĕrătorul sănĕtății“, „Vatra“, „Amicul tinerimii“ etc. Asemenea lipsesc unele publicațiunĭ, ce apar în celelalte orașe, așa în Iașĭ „Revista critică literară“ etc.

Scirĭ telegrafice.

Arad, 15 Ianuarie. Congregațiunea comitatului a hotărît, ca la 10 Maiŭ sĕ se țină, din incidentul mileniului, o ședință festivă. Românii au fost contra și s'au declarat, că nu vor participa. Truța a ḑis, că nu ura fațĭ de Maghiarĭ e motivul reținerei, căcĭ decă mileniul ar fi o serbare a statului și nu a rassei maghiare, atuncĭ și Românii ar participa la serbare.

Sofia, 15 Ianuarie. Prințul Ferdinand a plecat în streinătate. Intr'o proclamațiă se spune, că causa plecărei sunt afacerĭ familiare și se însărcinéză întreg guvernul cu regența. Stoilow e de părere, că plecarea n'a fost oportună și că amenință o mare crisă de cabinet.

DIVERSE.

Castelul femeilor. In Kopenhaga femeile s'au decis sĕ ridice acolo un castel pentru femei, în care sĕ se afle tot-déuna espuse lucrurile de mână etc. ale femeilor. Afară de acésta sĕ mai fiă nisce odăi, carĭ sĕ stea tot-déuna la disposiția femeilor, carĭ cĕlĕtoresc. Apoi mai au de gând, că în acel castel sĕ fiă mai multe odăĭ unde sĕ pótă locui acele femei, carĭ în urma sórții lor nefericite sĕu din causa carierei lor, nu pot sĕ fiă în cercul familii lor; așa de es. învĕțătórele, cusătoresele etc. Se crede că după cincĭ anĭ castelul va fi deja terminat. Membrele fundatóre sunt 100.000 la număr și fiă-care contribue pe an 30 de banĭ.

Folosul plantelor în odaiă. Plantele cultivate în odaiă, nu numai că servesc ca ornament, dér au și o influință bună asupra sănătății. In urma unui calcul esact s'a aflat, că o frunḑă de mijloc a unei plante esaléză pe ḑi 1—2 grame de apă, și o plantă întrégă s'a aflat că esaléză cam 50 de grame de apă pe ḑi, și tocmai acésta e causa, că în ținuturile pădurose aerul e mai umed și mai plăcut. Tot din causa acésta, se silesc în tóte orașele marĭ, ca sĕ planteze cât sĕ póte mai mulțĭ arborĭ pe strade și cât se póte mai multe plante prin ogrăḑĭ. Aerul, care intră pe ferestri, este de comun tare uscat, și ca acesta sĕ fiă mai folositor pentru sănĕtate trebue, ca sĕ cultivăm un soiu de plante marĭ în frunḑe de es. palmĭ, aspidee, filodendron, dracena și altele. Aerul nu e umed numai pentru-că frunḑele esaléză umeḑélă, ci chiar și pământul umed din vasul de florĭ produce nisce vaporĭ umeḑĭ; plantele puse în fața sórelui dau dela sine mult oxigen, care e fórte folositor pentru locuitorĭ.

Literatură.

Memorii din 1848/49, de Vasile Moldovan. Sub titlul acesta au apărut încă în primăvéra anului 1895 scrierile lui Vasilie *Moldovan*, fost prefect de Legiune în 1848/49. Ele constituesc o broșură destul de voluminósă, format 8°, și de mare preț pentru literatura nóstră istorică asupra memorabililor anĭ ai revoluțiunei din 1848/49. *Memoriile* sunt scrise într'o limbă românéscă ușoră, în stil atrăgĕtor narativ, și cu multă claritate, așa încât pot fi înțelese de orĭ-care Român cărturar dela orașe, ca și dela sate. — Prețul unui esemplar e numai: 50 cr. sĕu 1 coróna, plus 5 cr. porto postal. Pentru România și străinătate *1 franc și 50 banĭ*. Comandele se fac mai ușor prin asemnațiune postală (posta-utalvány) la adresa: *Traian H. Pop*, proprietar, *Borcás*, u. p. *Dicsö Szt. Márton*, sĕu la *Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“* în *Brașov*. Abonenții „*Gazetei*“, carĭ țin sĕ aibă acéstă prețiósă scriere, pot sĕ și-o comande mai cu înlesnire de-odată cu încirea abonamentului la începutul fiă-căruĭ cuartal al anului. Recomandăm cu tótă căldura publicului român acéstă scriere până acum unică în felul ei la noi Românii.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.
Din 14 Ianuarie 1896.

Renta ung. de aur 4%	121.90
Renta de corone ung. 4%	98.95
Impr. căil. fer. ung. în aur $4^1/_2$%	124.25
Impr. căil. fer. ung. în argint $4^1/_2$%	101.60
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.50
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.—
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.—
Imprum. ung. cu premii	153.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	142.—
Renta de hârtie austr.	100 35
Renta de argint austr.	100.65
Renta de aur austr.	122.30
Losurĭ din 860	147.25
Acții de ale Băncei austro ungară.	996.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	390 50
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	356 75
Napoleondorĭ.	$9.62^1/_2$
Mărcĭ imperiale germane	59.40
London vista	121.60
Paris vista	$48\ 12^1/_2$
Rente de corone austr. 4%	100.40
Note italiene.	44.05

Cursul pieței Brașov.
Din 15 Ianuarie 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.51	Vênd.	9.54
Argint român.	Cump.	9.45	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.57	Vênd.	9.61
Galbenĭ	Cump.	5.58	Vênd.	—.—
Ruble rusescĭ	Cump.	127.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	59.—	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.74	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75